



EBA/GL/2015/16

16.10.2015

Riktlinjer

för tillämpningen av förenklade
skyldigheter enligt artikel 4.5 i direktiv
2014/59/EU



1. Efterlevnads- och rapporteringsskyldigheter

Riktlinjernas status

1. Detta dokument innehåller riktlinjer som har utfärdats enligt artikel 16 i förordning (EU) nr 1093/2010¹. I enlighet med artikel 16.3 i förordning (EU) nr 1093/2010 måste behöriga myndigheter och finansinstitut med alla tillgängliga medel försöka följa riktlinjerna.
2. Av riktlinjerna framgår Europeiska bankmyndighetens (EBA) syn på lämplig tillsynspraxis inom det europeiska systemet för finansiell tillsyn eller på hur unionslagstiftningen ska tillämpas inom ett särskilt område. Behöriga myndigheter enligt definitionen i artikel 4.2 i förordning (EU) nr 1093/2010 som berörs av riktlinjerna ska följa dem genom att på lämpligt sätt införliva dem i sin praxis (till exempel genom att ändra sina rättsliga ramar eller tillsynsrutiner), även när riktlinjerna i första hand riktas till finansinstitut.

Rapporteringskrav

3. Enligt artikel 16.3 i förordning (EU) nr 1093/2010 måste de behöriga myndigheterna meddela EBA om de följer eller avser att följa dessa riktlinjer, alternativt ange skälen till att de inte gör det, senast den 16.12.2015. Om någon sådan anmälan inte inkommer inom denna tidsfrist kommer EBA att anse att de behöriga myndigheterna inte följer riktlinjerna. Anmälningar ska lämnas på det formulär som tillhandahålls på EBA:s webbplats till compliance@eba.europa.eu med hänvisningen "EBA/GL/2015/16". Anmälningar ska inges av personer som har befogenhet att rapportera om hur reglerna efterlevs på de behöriga myndigheternas vägnar. Alla förändringar i graden av efterlevnad måste rapporteras till EBA.
4. Anmälningarna kommer att offentliggöras på EBA:s webbplats i enlighet med artikel 16.3.

¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1093/2010 av den 24 november 2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska bankmyndigheten), om ändring av beslut nr 716/2009/EG och om upphävande av kommissionens beslut 2009/78/EG (EUT L 331, 15.12.2010, s. 12).

2. Syfte, tillämpningsområde och definitioner

Syfte

5. I dessa riktlinjer, som anges i artikel 4.5 i direktiv 2014/59/EU² (nedan kallat *direktivet*), beskrivs kriterierna för att i enlighet med artikel 4.1 bedöma vilken påverkan ett instituts fallissemang och därpå följande avveckling under normala insolvensförfaranden skulle få på finansmarknaderna, på andra institut samt på finansieringsvillkor, för att avgöra om förenklade skyldigheter bör tillämpas på det berörda institutet.
6. Utfallet av en bedömning av en behörig myndighet eller en resolutionsmyndighet av huruvida ett institut eller en kategori av institut får omfattas av förenklade skyldigheter får överföras till det berörda institutet i enlighet med de gällande sekretesskraven i den berörda medlemsstaten.

Tillämpningsområde

7. Dessa riktlinjer gäller tillämpningen av de kriterier som anges i artikel 4.1 i direktivet (nedan kallade *kriterierna*) för att avgöra om institut ska omfattas av förenklade skyldigheter i enlighet med den punkten. I direktivet fastställs ingen viktning för varje kriterium. Därför innehåller dessa riktlinjer inte heller någon viktning för de kriterier eller indikatorer som anges i riktlinjerna. Däremot hindrar varken direktivet eller riktlinjerna de behöriga myndigheterna och resolutionsmyndigheterna att tillämpa en viktning (t.ex. en de minimis-viktning för några av kriterierna) om de anser att detta är lämpligt för bedömningen. Dessutom får de behöriga myndigheterna och resolutionsmyndigheterna göra sin bedömning baserat på enskilda institut eller på kategori. Den senare metoden får användas när minst två institut har liknande egenskaper som omfattas av kriterierna (de ligger t.ex. inom en viss storleksgrupp i fråga om totala tillgångar eller totala tillgångar/BNP). De behöriga myndigheterna och resolutionsmyndigheterna ska själva bestämma hur de ska gå till väga vid indelningen i kategorier. Myndigheterna kan t.ex. välja att utforma parametrarna för varje kategori genom att hänvisa till de obligatoriska indikatorer som har fastställts för storlekskriteriet (och potentiellt för andra kriterier) och sedan bedöma varje institutskategori utifrån det kriteriet. En annan möjlighet är att fastställa parametrarna för varje kategori genom att hänvisa till samtliga kriterier (i princip bygga ett "beslutsträd" för att avgöra möjligheten att tillämpa förenklade skyldigheter). Denna metod förklaras närmare i punkt 15.

² Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU av den 15 maj 2014 om inrättande av en ram för återhämtning och resolution av kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av rådets direktiv 82/891/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/24/EG, 2002/47/EG, 2004/25/EG, 2005/56/EG, 2007/36/EG, 2011/35/EU, 2012/30/EU och 2013/36/EU samt Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) nr 1093/2010 och (EU) nr 648/2012 (EUT L 173, 12.6.2014, s. 190).



Adressater

8. Dessa riktlinjer riktar sig till behöriga myndigheter enligt definitionen i artikel 4.2 i i förordning (EU) nr 1093/2010 och resolutionsmyndigheter enligt definitionen i artikel 4.2 iv i den förordningen.
9. Behöriga myndigheter bör bedöma institut utifrån kriteriet för återhämtningsplanering och resolutionsmyndigheter bör bedöma institut utifrån kriteriet för resolutionsplanering, däribland möjligheterna till resolution, på den nivå som planerings- och bedömningsskyldigheten gäller. Enligt artikel 3.7 i direktivet ska de behöriga myndigheterna och resolutionsmyndigheterna när de fattar beslut enligt direktivet beakta de möjliga följderna av beslutet i alla medlemsstater där institutet eller koncernen verkar. Enligt artikel 4.2 i direktivet ska de behöriga myndigheterna och i förekommande fall resolutionsmyndigheterna göra sin bedömning efter samråd med det nationella makrotillsynsorganet, om så är lämpligt. En behörig myndighet och en resolutionsmyndighet i en medlemsstat kan komma att välja olika metoder för tillämpningen av de förenklade skyldigheterna på grundval av tillämpningen av kriteriet, på grund av att syftet med de bedömningar som respektive myndigheter ska göra skiljer sig åt (t.ex. återhämtningsplan i fråga om den behöriga myndigheten och resolutionsplanering och bedömning av möjligheten till resolution i fråga om resolutionsmyndigheten). I sådana fall bör dock den behöriga myndigheten och resolutionsmyndigheten försöka komma fram till en enhetlig metod för tillämpningen av förenklade skyldigheter, för att främja samarbetet.

Definitioner

10. Om inte annat anges har de termer som används och definieras i direktivet samma betydelse i dessa riktlinjer. Vid tillämpningen av dessa riktlinjer ska dessutom de definitioner som anges i bilaga 1 gälla.
11. Om det inte finns några tillgängliga indikatorvärden enligt bilaga 1 till dessa riktlinjer bör de behöriga myndigheterna och resolutionsmyndigheterna använda andra lämpliga värden. I sådant fall bör den behöriga myndigheten och resolutionsmyndigheten se till att dessa andra värden förklaras korrekt och i så stor utsträckning som möjligt korrelerar med definitionerna i bilaga 1.



3. Genomförande

Ikraftträdande

12. Dessa riktlinjer träder i kraft den 17.12.2015.

4. Krav på kriterierna för bedömning av tillämpning av förenklade skyldigheter

Allmänna principer

13. Dessa riktlinjer innehåller en närmare beskrivning av kriterierna i form av en förteckning av obligatoriska indikatorer som instituten bör bedömas mot av behöriga myndigheter och resolutionsmyndigheter när dessa avgör om det är lämpligt att tillämpa förenklade skyldigheter för institutet (eller kategorin av institut) med avseende på kriteriet. De behöriga myndigheterna och resolutionsmyndigheterna får dessutom bedöma instituten i förhållande till de valfria indikatorer som anges i bilaga 2 till riktlinjerna. När valfria indikatorer väljs ut och tillämpas bör de indikatorer som är relevanta för institutet eller kategorin av institut väljas. Förteckningen över valfria indikatorer omfattar samtliga obligatoriska indikatorer för att den behöriga myndigheten och resolutionsmyndigheten ska kunna använda alla indikatorer i förhållande till andra kriterier än och i tillägg till det kriterium för vilket indikatorn har fastställts som obligatorisk indikator.
14. Syftet är att underlätta konvergens i praxis mellan behöriga myndigheter och resolutionsmyndigheter när de bedömer institut mot de kriterier som anges i artikel 4.1 i direktivet och samtidigt se till att bedömningen blir proportionerlig. När behöriga myndigheter och resolutionsmyndigheter tar hänsyn till valfria indikatorer bör en förklaring lämnas till EBA i samband med att myndigheterna rapporterar om tillämpningen av kriteriet i enlighet med den tekniska standarden för genomförande enligt artikel 4.11 i direktivet, i syfte att utveckla förslag till tekniska standarder enligt artikel 4.6 och bidra till EBA-rapporten i enlighet med artikel 4.7 i direktivet.
15. De indikatorer som anges i dessa riktlinjer bör användas av varje behörig myndighet och resolutionsmyndighet för att bedöma de institut som är etablerade i en medlemsstat, antingen från fall till fall eller genom att dela in dem i kategorier. Som grund för indelningen i kategorier bör de behöriga myndigheterna överväga att utgå från kategoriseringen av institut enligt EBA:s riktlinjer om gemensamma förfaranden och metoder för översyns- och utvärderingsprocessen (SREP) (EBA/GL/2014/13), som baseras på bedömningen av systemrisk³. De behöriga myndigheterna och resolutionsmyndigheterna får dock, utöver detta eller som ett alternativ, för bedömningen av huruvida instituten får omfattas av förenklade

³ I enlighet med EBA:s riktlinjer om gemensamma förfaranden och metoder för översyns- och utvärderingsprocessen enligt artikel 107.3 i direktiv 2013/36/EU, som finns tillgängliga via följande länk: <http://www.eba.europa.eu/documents/10180/748829/EBA-CP-2014-14+%28CP+on+draft+SREP+Guidelines%29.pdf>.

De behöriga myndigheterna bör dela in alla institut som omfattas av deras tillsynsansvar i de fyra kategorierna utifrån institutets storlek, struktur och interna organisation och verksamhetens egenskaper, omfattning och komplexitet. Kategoriseringen bör avspegla bedömningen av den systemrisk som instituten innebär för det finansiella systemet.



skyldigheter välja att dela in instituten i kategorier med hjälp av de obligatoriska indikatorer som har fastställts för angivna kriterier (t.ex. storlek och graden av sammanlänkning).

16. Institutet bör bedömas utifrån vart och ett av de kriterier som anges i artikel 4.1 i direktivet med hjälp av de obligatoriska indikatorer som anges i dessa riktlinjer och i den ordning som anges i dessa riktlinjer. Ibland kan det med beaktande av de obligatoriska indikatorerna för något kriterium (t.ex. storlek eller graden av sammanlänkning) vara uppenbart att ett instituts fallissemang och därpå följande avveckling under normala insolvensförfaranden skulle få betydande negativa effekter på finansmarknaderna, på andra institut, på finansieringsvillkor eller på ekonomin i stort, vilket i så fall ska vara avgörande (dvs. fullständiga skyldigheter bör tillämpas). I sådant fall behöver den berörda myndigheten inte göra en detaljerad bedömning av institutet utifrån de övriga kriterier och obligatoriska indikatorer som anges i dessa riktlinjer, eftersom det redan är klart att det berörda institutet inte kan omfattas av förenklade skyldigheter. I andra fall kanske bedömningen av institutet utifrån ett enskilt kriterium inte är avgörande, men sammantaget visar bedömningen av institutet utifrån de andra kriterierna att institutets fallissemang och därpå följande avveckling under normala insolvensförfaranden sannolikt skulle ha en betydande negativ påverkan. De behöriga myndigheterna och resolutionsmyndigheterna bör beakta samtliga kriterier innan den berörda myndigheten beslutar att ett institut får omfattas av förenklade skyldigheter.
17. Bedömningen av två eller flera institut utifrån ett visst kriterium med hänsyn till specifika kriterier kan dessutom leda till olika resultat i fråga om möjligheten att omfattas av förenklade skyldigheter. Två institut kan t.ex. ha mycket olika affärsverksamhet. Det ena kanske erbjuder betalnings-, avvecklings- och clearingtjänster som inte enkelt går att ersätta, vilket innebär att institutet kan anses ha systempåverkan i sådan grad att institutets fallissemang och därpå följande avveckling under normala insolvensförfaranden skulle få betydande negativa effekter på finansmarknader, andra institut eller finansieringsvillkor, medan ett annat institut kanske erbjuder kritiska ekonomiska funktioner som lätt kan ersättas av andra marknadsaktörer.
18. I dessa riktlinjer fastställs ingen viktning för kriterierna eller dess indikatorer. Det innebär att kriterierna kan tillämpas flexibelt på alla typer av institut som omfattas av direktivets tillämpningsområde. Detta hindrar inte de behöriga myndigheterna och resolutionsmyndigheterna från att tillämpa en viktning (t.ex. en de minimis-viktning för några av kriterierna) om de anser att detta är lämpligt för bedömningen.
19. De behöriga myndigheterna och resolutionsmyndigheterna bör särskilt beakta ett instituts enskilda utnämning som globalt systemviktigt institut eller annat systemviktigt institut⁴ enligt artikel 131 i direktiv 2013/36/EU när de tillämpar de kriterier som anges i artikel 4.1 i direktivet som belägg för institutets systemrelevans enligt skäl 14 i direktivet. De behöriga myndigheterna bör också ta hänsyn till institut i kategori 1 enligt SREP-riktlinjerna.

⁴ Dvs. institutets ställning, snarare än moderföretagets eller koncernens.



20. Institut som utsetts som globala systemviktiga institut, andra systemviktiga institut och andra institut i kategori 1 enligt SREP-riktlinjerna bör omfattas av fullständiga skyldigheter. Anledningen är att tillämpningen av den gällande metoden för att identifiera globala systemviktiga institut och andra systemviktiga institut i sig visar att sådana instituts fallissemang och därpå följande avveckling under normala insolvensförfaranden sannolikt skulle få betydande negativa effekter. Därför är det inte nödvändigt att göra någon detaljerad bedömning av sådana institut i förhållande till kriterierna i artikel 4.1 i direktivet i syfte att avgöra om deras fallissemang och därpå följande avveckling under normala insolvensförfaranden skulle få betydande negativa effekter på finansmarknaderna, på andra institut, på finansieringsvillkor eller på ekonomin i stort.
21. Dessa riktlinjer bör dock inte tolkas som ett tecken på att institut som inte har utsetts som globalt systemviktiga institut eller andra systemviktiga institut automatiskt är kvalificerade för förenklade skyldigheter enligt artikel 4 i direktivet. Det bör alltid göras en bedömning av sådana institut enligt dessa riktlinjer för att avgöra om det är lämpligt att tillämpa förenklade skyldigheter.
22. De behöriga myndigheterna och resolutionsmyndigheterna får tillämpa olika eller betydligt lägre informationskrav för återhämtnings- och resolutionsplanering för institut som man har konstaterat får omfattas av förenklade skyldigheter. Myndigheterna får välja att tillämpa andra uppsättningar av förenklade skyldigheter på olika kategorier av institut. De indikatorer som anges i dessa riktlinjer får användas av de behöriga myndigheterna och resolutionsmyndigheterna som underlag för deras beslut om vilken typ av förenklade skyldigheter som ska tillämpas för det berörda institutet eller de berörda instituten.
23. De behöriga myndigheterna och resolutionsmyndigheterna bör se till att de får information om ändringar i ett instituts verksamhet som är relevanta för kriterierna, för att säkerställa att det fortfarande är lämpligt att tillämpa fullständiga eller förenklade skyldigheter. Den förenklade ordningen bör upphävas när grunden för att tillämpa förenklade förfaranden inte längre är giltig och det konstateras att ett instituts fallissemang och därpå följande avveckling under normala insolvensförfaranden sannolikt skulle få betydande negativa effekter på finansmarknaderna, på andra institut, på finansieringsvillkor eller på ekonomin i stort.
24. Beslutet att ett institut får omfattas av förenklade förfaranden hindrar inte heller att det görs en bedömning av huruvida villkoren för resolution är uppfyllda enligt artikel 32 i direktivet och att ett resolutionsverktyg får tillämpas med beaktande av resolutionsmålen i artikel 31 i direktivet.

Storlek

25. De behöriga myndigheterna och resolutionsmyndigheterna bör bedöma följande när de avgör om storlekkriteriet för ett institut innebär att dess fallissemang och därpå följande avveckling under normala insolvensförfaranden sannolikt skulle få betydande negativa effekter på finansmarknaderna, på andra institut eller på finansieringsvillkor:



- (a) Totala tillgångar.
- (b) Totala tillgångar/medlemsstatens BNP.
- (c) Totala skulder.

26. När det gäller värdepappersföretag bör behöriga myndigheter och resolutionsmyndigheter bedöma följande utöver de obligatoriska indikatorer som anges ovan:

- (a) Totala provisionsintäkter.

Sammanlänkning

27. De behöriga myndigheterna och resolutionsmyndigheterna bör bedöma följande när de avgör om kriteriet för grad av sammanlänkning för ett institut innebär att dess fallissemang och därpå följande avveckling under normala insolvensförfaranden sannolikt skulle få betydande negativa effekter på finansmarknaderna, på andra institut eller på finansieringsvillkor:

- (a) Skulder till andra finansiella institut.
- (b) Tillgångar hos andra finansiella institut.
- (c) Utestående räntebärande värdepapper.



Verksamhetens omfattning och komplexitet

28. De behöriga myndigheterna och resolutionsmyndigheterna bör bedöma följande när de avgör om kriteriet för omfattning och komplexitet för ett institut innebär att dess fallissemang och därpå följande avveckling under normala insolvensförfaranden sannolikt skulle få betydande negativa effekter på finansmarknaderna, på andra institut eller på finansieringsvillkor:

- (a) Värdet av OTC-derivat (teoretiskt).
- (b) Skulder över jurisdiktionsgränserna.
- (c) Fordringar över jurisdiktionsgränserna.
- (d) Insättningar och garanterade insättningar.

Riskprofil

29. De behöriga myndigheterna och resolutionsmyndigheterna bör så långt det går och när det är relevant beakta den riskbedömning som har gjorts i enlighet med artiklarna 97 och 107 i direktiv 2013/36/EU och som beskrivs närmare i SREP-riktlinjerna, när de bedömer institut utifrån kriteriet för riskprofil.

Juridisk ställning

30. De behöriga myndigheterna och resolutionsmyndigheterna bör ta hänsyn till följande när de bedömer institut utifrån kriteriet för juridisk ställning:

- a) Den reglerade verksamhet som institutet har tillstånd att bedriva.
- b) Huruvida avancerade modeller används för beräkning av krav på kapitalbas och operativ risk.

Verksamhetens egenskaper

31. De behöriga myndigheterna och resolutionsmyndigheterna bör bedöma följande när de avgör om kriteriet för verksamhetens egenskaper för ett institut innebär att dess fallissemang och därpå följande avveckling under normala insolvensförfaranden sannolikt skulle få betydande negativa effekter på finansmarknaderna, på andra institut eller på finansieringsvillkor:

- (a) Institutets affärsmodell, bärkraft och hållbarhet i institutets strategi utifrån resultatet av den affärsmodellanalys som har utförts inom ramen för SREP i enlighet med artiklarna 97 och 107 i direktiv 2013/36/EU, som beskrivs närmare i SREP-riktlinjerna. Myndigheterna får använda det SREP-betyg som har fastställts för affärsmodellen och strategin för detta.
- (b) Institutets ställning inom de jurisdiktioner där det bedriver verksamhet i fråga om de kritiska funktioner och kärnaffärsområden som erbjuds inom varje jurisdiktion.



Aktieägarstruktur

32. De behöriga myndigheterna och resolutionsmyndigheterna bör bedöma följande när de avgör om kriteriet för aktieägarstruktur för ett institut innebär att dess fallissemang och därpå följande avveckling under normala insolvensförfaranden sannolikt skulle få betydande negativa effekter på finansmarknaderna, på andra institut eller på finansieringsvillkor:
- (a) Huruvida aktieägarna är koncentrerade eller spridda, särskilt med beaktande av antalet aktieägare med kvalificerade innehav samt i vilken omfattning aktieägarstrukturen t.ex. kan påverka tillgången till vissa återhämtningsåtgärder för institutet.

Juridisk form

33. De behöriga myndigheterna och resolutionsmyndigheterna bör bedöma följande när de avgör om kriteriet för juridisk form för ett institut innebär att dess fallissemang och därpå följande avveckling under normala insolvensförfaranden sannolikt skulle få betydande negativa effekter på finansmarknaderna, på andra institut eller på finansieringsvillkor:
- (a) Ett instituts struktur när det gäller huruvida institutet ingår i en koncern och om koncernen i så fall har en komplex eller enkel struktur och i vilken grad enheter är sammanlänkade med hänsyn till ömsesidigt finansiellt och operativt beroende.
 - (b) Institutets bolagsform (t.ex. privat aktiebolag, aktiebolag eller andra bolagsformer som är fastställda i nationell lagstiftning).

Medlemskap i institutionella skyddssystem eller andra system för solidariskt ansvar

34. De behöriga myndigheterna och resolutionsmyndigheterna bör bedöma följande när de avgör om kriteriet för medlemskap i institutionella skyddssystem eller andra system för solidariskt ansvar för ett institut innebär att dess fallissemang och därpå följande avveckling under normala insolvensförfaranden sannolikt skulle få betydande negativa effekter på finansmarknaderna, på andra institut eller på finansieringsvillkor:
- (a) Institutets funktion i systemet som aktör eller centralt institut eller som leverantör av kritiska funktioner till andra aktörer eller potentiellt som en part som är exponerad för koncentrationsrisk i systemet.
 - (b) Garantifondens storlek i förhållande till institutets sammanlagda medel.

Bilaga 1 – Definitioner¹

Indikator	Omfattning	Definition
Totala tillgångar	globalt	FINREP (IFRS eller GAAP) — F 01.01, rad 380 kolumn 010
Totala skulder	globalt	FINREP (IFRS eller GAAP) — F 01.02, rad 300 kolumn 010
Inlåning	globalt	FINREP (IFRS eller GAAP) — F 01.02, rad 80 kolumn 010
Värdet av OTC-derivat (teoretiskt)	globalt	FINREP (IFRS) → F 10.00, raderna 300+310+320, kolumn 030 + F 11.00, raderna 510+520+530, kolumn 030 FINREP (GAAP) → F 10.00, raderna 300+310+320, kolumn 030 + F 11.00, raderna 510+520+530, kolumn 030
Skulder över jurisdiktionsgränserna	globalt	FINREP (IFRS eller GAAP) → F 20.06, raderna 010+040+070, kolumn 010, alla länder utom hemland (z-axel) Anm.: Det beräknade värdet bör utesluta i) interna skulder och ii) utländska filialers och dotterföretags skulder hos motparter i samma värdland.
Fordringar över jurisdiktionsgränserna	globalt	FINREP (IFRS eller GAAP) → F 20.04, raderna 010+040+080+140, kolumn 010, alla länder utom hemland (z-axel) Anm.: Det beräknade värdet bör utesluta i) interna tillgångar och ii) utländska filialers och dotterföretags tillgångar hos motparter i samma värdland.
Skulder till andra finansiella institut	globalt	FINREP (IFRS eller GAAP) → F 20.06, raderna 020+030+050+060+100+110, kolumn 010, alla länder (z-axel)
Tillgångar hos andra finansiella institut	globalt	FINREP (IFRS eller GAAP) → F 20.04, raderna 020+030+050+060+110+120+170+180, kolumn 010, alla länder (z-axel)
Utestående räntebärande värdepapper	globalt	FINREP (IFRS eller GAAP) → F 01.02, raderna 050+090+130, kolumn 010

¹ Om det inte finns tillgängliga indikatorvärden i enlighet med bilaga 1 bör de behöriga myndigheterna och resolutionsmyndigheterna använda lämpliga ersättningsvärden när sådana finns tillgängliga (t.ex. från nationell god redovisningssed, GAAP). I sådant fall bör den behöriga myndigheten och resolutionsmyndigheten se till att dessa andra värden förklaras korrekt och i så stor utsträckning som möjligt korrelerar med definitionerna i bilaga 1.

Bilaga 2 – Valfria indikatorer¹

Valfri indikator

Totala tillgångar
Total EAD
Totala tillgångar/medlemsstatens BNP
Total EAD/medlemsstatens BNP
Totala riskvägda tillgångar
Totala skulder
Klienters pengar totalt
Klienters tillgångar totalt
Totala provisionsintäkter
Börsvärde
Totala tillgångar under förvaring
Värdet av OTC-derivat (teoretiskt)
Skulder till andra finansiella institut
Tillgångar hos andra finansiella institut
Skulder över jurisdiktionsgränserna
Fordringar över jurisdiktionsgränserna
Utestående räntebärande värdepapper
Värdet av inhemska betalningstransaktioner
Totala insättningar
Totala garanterade insättningar
Privata sektorns insättningar, från insättare i EU
Värdet av privata sektorns lån, inbegripet beviljade åtaganden och syndikerade lån
Antal lån inom privata sektorn
Antal insättningskonton – företag
Antal insättningskonton – slutkund
Antal slutkunder
Antal inhemska dotterföretag och filialer
Antal utländska dotterföretag och filialer (fördelas på dotterföretag och filialer som är etablerade i andra medlemsstater respektive i tredjeland)
Medlemskap i finansiell marknadsinfrastruktur
Kritiska funktioner som institutet tillhandahåller till andra koncernföretag eller som koncernföretag förser institutet med
Kritiska funktioner och kärnaffärsområden i varje relevant jurisdiktion, inbegripet tillhandahållande av tjänster till andra institut
Tillhandahållande av clearing-, betalnings- och avvecklingstjänster till marknadsaktörer eller andra samt antal andra tillgängliga leverantörer på marknaden
Betalningstjänster som tillhandahålls till marknadsaktörer eller andra samt antal andra tillgängliga leverantörer på marknaden
Geografisk fördelning av institutets verksamhet (inbegripet antal jurisdiktioner som institutet och dotterenheter är verksamma inom samt verksamhetens storlek)
Institutets marknadsandel per affärsområde per jurisdiktion (till exempel mottagning av insättningar, hypotekslån till slutkund, osäkrade lån, kreditkort, utlåning till små och medelstora företag, företagslån, handelsfinansiering, betalningsverksamhet samt tillhandahållande av andra



Valfri indikator

kritiska tjänster)

Lån inom den privata sektorn till inhemska mottagare

Lån inom den privata sektorn till mottagare i en viss region

Hypotekslån till mottagare i EU

Hypotekslån till inhemska mottagare

Lån till slutkunder i EU

Lån till inhemska slutkunder

SREP-betyg (totalt)

SREP-betyg för kapitaltäckning, likviditetstäckning, intern styrning och institutomfattande riskkontroller

Reglerade verksamhet som institutet har tillstånd att bedriva

Huruvida avancerade modeller används för beräkning av krav på kapitalbas och operativ risk

Institutets övergripande affärsmodell, dess bärkraft och hållbarhet baserat på resultatet av den affärsmodellanalys som har utförts som ett led i SREP enligt SREP-riktlinjerna

Institutets ställning inom de jurisdiktioner där det bedriver verksamhet i fråga om de kritiska funktioner och kärnaffärsområden som erbjuds inom varje jurisdiktion

Huruvida aktieägarna är koncentrerade eller spridda, särskilt med beaktande av antalet aktieägare med kvalificerade innehav samt i vilken omfattning aktieägarstrukturen t.ex. kan påverka tillgången till vissa återhämtningsåtgärder för institutet

Ett instituts struktur när det gäller huruvida det ingår i en koncern och om koncernen i så fall har en komplex eller enkel struktur med hänsyn till ömsesidigt finansiellt och operativt beroende

Institutets bolagsform (t.ex. privat aktiebolag, aktiebolag eller andra bolagsformer som är fastställda i nationell lagstiftning)

Institutets funktion i systemet som aktör eller centralt institut eller som leverantör av kritiska funktioner till andra aktörer eller potentiellt som en part som är exponerad för koncentrationsrisk i systemet

Garantifondens storlek i förhållande till institutets sammanlagda medel

Typen av system för solidariskt ansvar och dess riskhanteringspolicy och riskhanteringsförfaranden

Graden av sammanlänkning till andra deltagare i det institutionella skyddssystemet

¹ Alla obligatoriska indikatorer som har fastställts för ett enskilt kriterium tas upp i förteckningen över valfria indikatorer. Behöriga myndigheter och resolutionsmyndigheter får beakta dessa som tillägg när de bedömer institut i förhållande till andra kriterier (dvs. kriterier för vilka den berörda indikatorn inte har angetts som en obligatorisk indikator).